

Arrest

nr. 28 364 van 5 juni 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GORIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeens-Russische origine te zijn, afkomstig uit Grozny in de Tsjetsjeense Republiek.

Bij het begin van de eerste Tsjetsjeense oorlog in het begin van de jaren 90, verliet u met uw ouders V. en O.K. (OV 4.918.234) en zus T. Tsjetsjenië en verhuisde naar de stad Vladimir, tevens in de Russische Federatie. Na het einde van de eerste Tsjetsjeense oorlog keerde uw familie niet terug naar Grozny.

Hopend op een betere toekomst besloten uw ouders naar het Verenigd Koninkrijk te vertrekken. Jullie werden echter tegengehouden aan de Eurostar-terminal in het station Brussel-Zuid.

Daarop vroegen uw ouders op 21 maart 2000 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U was op dit moment nog steeds minderjarig. In het kader van hun asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 juni 2001 een beslissing tot weigering van verblijf genomen. Enkel uw

moeder ging hiertegen in beroep bij het Commissariaat-generaal. Nadat zij niet antwoordde op een verzoek om inlichtingen werd door het Commissariaat-generaal op 30 augustus 2002 besloten tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Haar beroep tegen deze beslissing bij de Raad van State werd verworpen op 28 maart 2006.

U keerde niet terug naar de Russische Federatie.

Omdat u in België geen andere opties zag, u voor uzelf geen toekomst zag in Rusland en u vreesde uw legerdienst te moeten doen in Rusland, vroeg u op 9 september 2008 asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

U legde geen documenten ter staving van uw asielaanvraag neer.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen dient te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

U verklaarde dat u bij een terugkeer naar de Russische Federatie gedwongen zou worden uw dienstplicht te doen. (CGVS 09/02/2009, p.6)

Uw vrees terzake kan echter geenszins gegrond beschouwd worden.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de verklaarde vrees een louter hypothetisch karakter heeft. Zo stelde u dat uw kennis over de dienstplicht enkel gebaseerd is op hetgeen u van uw vader leerde. (CGVS, p.8)

Hoewel u er meermaals verwees naar de Russische wetgeving inzake de dienstplicht (CGVS, p.7), verklaarde u tevens dat u geen informatie over de dienstplicht had opgezocht en enkel wist hoe de situatie vroeger was. (CGVS, p.8) Bovendien kon u op de vraag of u reeds een oproepingsbrief voor de militaire dienst had ontvangen slechts antwoorden dat men normaal gezien wordt opgeroepen als men 18 jaar is. (CGVS, p.7) Verder had u, voor u er mee geconfronteerd werd tijdens het gehoor, nog niet van de mogelijkheid om een alternatieve dienstplicht uit te voeren, gehoord. (CGVS, p.9)

Er werden in uw verklaringen evenmin diepgaande gewetensbezwaren tegen de legerdienst gevonden. U verklaarde geen verplichte legerdienst te willen doen in het Russische leger omwille van uw Tsjetsjeense origine en omdat u het land niet meer kent. (CGVS, p.6, 8)

De waarachtigheid van deze overtuiging wordt echter ernstig ondergraven door uw verklaring dat u eventueel wel voor het Russisch leger zou willen vechten indien u ervoor betaald zou worden en niet in Tsjetsjenië moet vechten. (CGVS, p.7)

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat u op de Dienst Vreemdelingzaken geen melding maakte van dienstplicht als reden voor uw asielaanvraag. (DVZ – vragenlijst, p.2-3)

Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u niet echt een reden had om asiel aan te vragen (CGVS, p.9) hetgeen de gegrondheid van de door u verklaarde vrees verder ondergraaft.

Voorts haalde u aan dat u geen toekomst zou hebben in Rusland indien u moest terugkeren. Zo is uw kennis van de Russische en Tsjetsjeense taal beperkt, hebt u er geen diploma (CGVS, p.5), zijn de mogelijkheden er beperkt en hebt u er geen huis, werk of vrienden. (CGVS, p.9)

Deze motieven zijn echter socio-economisch van aard, en bevatten op generlei wijze een indicatie dat u in geval van terugkeer naar uw herkomstland enige vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van een intentionele bedreiging van uw leven, fysieke integriteit of veiligheid te vrezen heeft. (CGVS, p.5, 8-9)

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift in essentie aan dat hij wel degelijk een vrees koestert omwille van de verplichting zijn militaire dienstplicht te moeten vervullen bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst. Verder wijst hij op zijn integratie in België en het gebrek aan toekomstperspectieven voor hem in de Russische Federatie.

3. Uit de vaststellingen in de bestreden beslissing, die verzoeker niet betwist, laat staan weerlegt, en uit de lezing van het gehoorverslag, blijkt genoegzaam dat verzoeker geen vrees koestert om een

eventuele militaire dienst te vervullen, maar eigenlijk asiel aanvraag omdat hij zijn economische situatie in België, voortvloeiende uit zijn illegaal verblijf, wilde verbeteren (zie gehoorverslag CGVS p.9 “*Ik had niet echt een reden om asiel aan te vragen. [...] Ik heb dan toch een oranje kaart gekregen.*”).

Het blijkt dus wel genoegzaam dat verzoekers “problemen” niet kunnen gekwalificeerd worden als zijnde problemen die kunnen leiden tot erkenning van de vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 Vreemdelingenwet of tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

De Raad maakt de motivering van de bestreden beslissing tot de zijne.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 juni 2009 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE